

4. Výstavba v Rehrgrunde, chata Pod Mariánskou horou.

Rehrgrund, alebo Rúrová je údolie ktorého hlavná os sa tiahne severne od Levoče a neskôr sa stáča na východ. Gestorom plánovaného zámeru a hlavným iniciátorom výstavby v tejto oblasti bol vtedajší levočský učiteľ Anton Michalič. Sám pre túto oblasť v októbri 1957 vypracoval smelý ideový návrh na výstavbu športovo-rekreačného strediska. Ale boli to aj ďalšie osobnosti levočskej turistiky ktoré mali záujem pomôcť mestu v tejto oblasti. Spomenúť treba aspoň nasledovných: Ernest Rusnák st, Alexander Dudinský, Jozef Dudinský, Jozef Košalko, Jaroslav Liegler a Ján Heimschild. Presne to čo sa postupne budovalo v Levočskej doline malo pôvodne stáť v tejto lokalite. Aj spomenutá výstavba chaty Pod Mariánskou horou bola súčasťou tejto koncepcie. V dolnej časti Rehrgrundu mala byť vodná nádrž, lyžiarske skokanské mostíky, lyžiarsky vlek s osvetlenými zjazdovkami a niekoľko súkromných chát. Možno nebyť zastavenia výstavby turistickej chaty Pod Mariánskou horou a zmarenie výstavby rodinného domu Antona Michaliča na ulici Fraňa Kráľa, pravdepodobne by Levočania dnes na oddych chodili aj do Rehrgrundu.

Zo zápisnice prvého zasadania predsedníctva okresného odboru turistiky v Levoči ktoré sa konalo 30. 9. 1957 vyberám uznesenie č. 3/57 bod 3: Predsedníctvo dôkladne prejednálo otázku výstavby chaty ako aj celého turisticko-lyžiarskeho strediska v priestore pod Mariánskou horou. Prišlo k uzávierom, že celé turisticko-lyžiarske stredisko bude pozostávať z chaty, lyžiarskeho výťahu Turdus, sedačkového výťahu, umelého jazera, bobovej dráhy, stálej stanovovej základne v letnom období v bezprostrednej blízkosti jazera, z turistickej rozhľadne nad horárňou Kúty, ďalej tu budú dva lyžiarske skokanské mostíky (malý cvičný a veľký) a je toho názore, že iba takáto kombinácia môže splniť svoj účel pri rozvoji turistiky. Členmi predsedníctva okresného odboru turistiky v Levoči v tomto období boli: PhDr Dudinský Jozef, Ing. Dudinský Alexander, Košalko Jozef, Janščák Ján, Liegler Jaroslav, Mináriková Mária, Heimschild Ján, Michalič Anton, Rusnák Ernest st.

Samotná chata „Pod Mariánskou horou“ bola riešená ako jednoposchodová stavba s využitím suterénu na ubytovanie pre personál, sklady potravín, lyží a saní, bola tu strojovňa, kotolňa a sklad paliva. Na prízemí sa počítalo s recepciou, s piatimi izbami pre hostí, so spoločnou nočľahárňou pre ženy, s reštauráciou ktorej súčasťou mala byť aj terasa. Na prvom poschodí malo byť taktiež päť dvojposteľových izieb, spoločná nočľaháreň pre mužov, byt správcu, čítareň a slnečná terasa. Chata mala mať celkovú ubytovaciu kapacitu 56 lôžok. Umiestnená bola tak, aby bola na slnečnej strane s výhľadom na juh na Levoču, Slovenské Rudohorie a Nízke Tatry. Prístup na zjazdové trate bol riešený z východnej strany kde naopak bolo slnko iba krátko v dopoludňajších hodinách. Prípisom KV-ČSTV Zn. 2232-I-GA zo dňa 4. 6. 1958 bola definitívne schválená dokumentácia výstavby turisticko-lyžiarskeho strediska v Levoči a to v prvej etape výstavba turistickej chaty ako centrálnej budovy strediska a lyžiarskeho vleku na návrší Oelberg. Táto výstavba mala prebiehať v rámci akcie „T“. Uvádza sa v nej, že ide o náhradu likvidovanej chaty „Na Javorinke“. 11. apríla 1957 bola predložená odborom turistiky v Levoči už aj žiadosť na ONV, odbor poľnohospodárstva a lesného hospodárstva v Levoči na povolenie výstavby lyžiarskeho vleku na Oelberg. Išlo pritom o úpravu terénu, odstránenie kríkov a porastov. Investorom plánovanej akcie v celom rozsahu mal byť TJ Slovan, turistický odbor v Levoči.

Pretože chata bola pre zásobovanie dostupná okľukou aj to iba koňským povozom vypracoval sa v januári 1958 projekt výstavby pozemnej lanovej dráhy. Jej dĺžka bola 300 metrov a prevýšenie 112 metrov. Išlo o dráhu podobnú pozemnej lanovke spájajúcu Starý Smokovec a Hrebienok. To znamená, že na dráhe by sa pohybovali dva vozíky, jeden hore, druhý dole. Presne v strede by sa míňali na dvoch, vedľa seba vybudovaných dráhach. Pozemná lanovka by najskôr slúžila na

